

(22)

וַיֵּרָא בָלָק בְּן־צֹפּוֹר אֶת
כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֹמְרָיו: ³וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי
הָעַם מְאֹד כִּי רַב הָיָה וַיִּקַּץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
⁴וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מְדִיָּן עִתָּה יִלְחָכוּ תִּקְהַל
אֶת־כָּל־סִבִּיבֹתֵינוּ בְּלַחֵף הַשּׁוֹר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה
וּבְלֶק בְּן־צֹפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בְּעַת הַהוּא: ⁵וַיִּשְׁלַח
מְלָאכִים אֶל־בָּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־
הַנְּהַר אַרְצָן בְּנֵי־עַמּוֹ לְקַרְאֵלוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם
יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֶּסֶה אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב
מִמְּלִי: ⁶וְעַתָּה לְכֶ־נָּא אֲרַהֲלֵי אֶת־הָעַם הַזֶּה כִּי־
עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוֹלֵי אוֹכְלֵי נֶכֶה־בּוֹ וְאֶגְרָשְׁנוּ מִן־
הָאָרֶץ כִּי יִדְעֵתִי אֶת אֲשֶׁר־תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ וְאֲשֶׁר
תֵּאָר יוֹאֵר: ⁷וַיִּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מְדִיָּן וְקִסְמִים
בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בָלָק:
⁸וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פֹה הַלְיִלָה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם
דָּבָר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שְׂרֵי־מוֹאָב
עִם־בָּלְעָם: ⁹וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בָּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: ¹⁰וַיֹּאמֶר בָּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים
בָּלָק בֶּן־צֹפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלַח אֵלָי: ¹¹הִנֵּה הָעַם
הַיֵּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּס אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ עִתָּה לְכֶ־
קֶבֶה־לִּי אֹתוֹ אוֹלֵי אוֹכְלֵי לְהִלָּחֵם בּוֹ וְגִרְשָׁתִּיו:
¹²וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בָּלְעָם לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם לֹא
תֵאָר אֶת־הָעַם כִּי בָרוּךְ הוּא: ¹³וַיִּקַּם בָּלְעָם בַּבֹּקֶר
וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂרֵי בָלָק לָכוּ אֶל־אַרְצְכֶם כִּי מֵאֵן
יְהוָה לְתַתִּי לְהִלָּךְ עִמָּכֶם: ¹⁴וַיִּקְוֹמוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ
אֶל־בָּלָק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בָּלְעָם הִלָּךְ עִמָּנוּ: ¹⁵וַיִּסַּף עוֹד
בָּלָק שְׁלַח שְׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלֶּה: ¹⁶וַיָּבֹאוּ
אֶל־בָּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן־צֹפּוֹר אֶל־
נָא תִמְנַע מִהִלָּךְ אֵלָי: ¹⁷כִּי־כַבֵּד אֶכְבְּדֶךָ מְאֹד וְכָל
אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וּלְכֶ־נָּא קֶבֶה־לִּי אֶת
הָעַם הַזֶּה: ¹⁸וַיַּעַן בָּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בָלָק אִם־
יִתְּנֵלִי בָלָק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכְלֵי לַעֲבֹר
אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קְטָנָה אוֹ גְדוֹלָה: ¹⁹וְעַתָּה
שִׁבוּ נָא בְּזֶה גַם־אַתֶּם הַלְיִלָה וְאֲדַעַה מִהֵי־יִסַּף יְהוָה
דְּבַר עִמִּי: ²⁰וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בָּלְעָם לְיִלָּה וַיֹּאמֶר

וירא בלק בן צפור את
כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגר מואב מפני
העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו תקהל
את כל סביבתינו בלחף השור את ירק השדה
ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: ⁵וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארצן בני עמו לקראלו לאמר הנה עם
יצא ממצרים הנה כסה את עיני הארץ והוא יושב
ממלי: ⁶ועתה לכה נא ארהלי את העם הזה כי
עצום הוא ממני אולי אוכלי נכה בו ואגרשנו מן
הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר
תאר יואר וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים
בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק
ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם
דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב
עם בלעם ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי
האנשים האלה עמך ויאמר בלעם אל האלהים
בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: ¹¹הנה העם
היצא ממצרים וכס את עיני הארץ עתה לכה
קבה לי אותו אולי אוכלי להלחם בו וגרשתי
ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא
תאר את העם כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר
ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן
יהוה לתתי להלך עמכם: ¹⁴ויקומו שרי מואב ויבאו
אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו ויסף עוד
בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ¹⁶ויבאו
אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל
נא תמנע מהלך אלי: ¹⁷כי כבד אכבדך מאד וכל
אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את
העם הזה: ¹⁸ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם
יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר
את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה ועתה
שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסוף יהוה
דבר עמי ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר

לו אִם-לְקַרְאֵ לְךָ בָּאוּ הַאֲנָשִׁים קוֹם לְךָ אַתָּם
 וְאָף אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אָדָּבַר אֵלֶיךָ אֲתוֹ תַעֲשֶׂה:
וַיָּקָם בְּלָעָם בְּבִקְרֹ וַיַּחְבֹּשׂ אֶת-אֶתְנֹו וַיִּלְךָ עִם-
שְׂרֵי מוֹאָב: ²² וַיַּחֲרֹאֵף אֱלֹהִים כִּי-הוֹלִךָ הוּא וַיִּתְיַצֵּב
 מִלְּאָף יְהוָה בְּדֶרֶךְ לְשֹׁטֵן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל-אֶתְנֹו
 וּשְׂנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ: ²³ וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת-מִלְּאָף יְהוָה
 נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַתֵּט הָאֵתוֹן מִן-
 הַדֶּרֶךְ וַתִּלְךָ בַשָּׂדֶה וַיִּף בְּלָעָם אֶת-הָאֵתוֹן לְהַטֵּתָהּ
 הַדֶּרֶךְ: ²⁴ וַיַּעֲמֵד מִלְּאָף יְהוָה בְּמַשְׁעוֹל הַכְּרָמִים
 גָּדַר מִזֶּה וּגְדַר מִזֶּה: ²⁵ וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת-מִלְּאָף יְהוָה
 וַתִּלְחֹץ אֶל-הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת-רִגְלֵי בְלָעָם אֶל-
 הַקִּיר וַיִּסֹּף לְהַכְתֹּתָהּ: ²⁶ וַיּוֹסֶף מִלְּאָף-יְהוָה עֲבוּר
 וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין-דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין
 וּשְׂמֹאלוֹ: ²⁷ וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת-מִלְּאָף יְהוָה וַתִּרְבֹּץ
 תַּחַת בְּלָעָם וַיַּחֲרֹאֵף בְּלָעָם וַיִּף אֶת-הָאֵתוֹן בְּמַקְלָהּ:
וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת-פִּי הָאֵתוֹן וַתֹּאמֶר לְבָלָעָם מַה-
עֲשִׂיתִי לְךָ כִּי הִכִּיתַנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רְגָלִים: ²⁹ וַיֹּאמֶר
 בְּלָעָם לְאֵתוֹן כִּי הִתְעַלְלַת בִּי לוֹ יִשְׁ-חַרְבֵּ בְיָדִי
 כִּי עָתָה הִרְגַתִּיךָ: ³⁰ וַתֹּאמֶר הָאֵתוֹן אֶל-בְּלָעָם הֲלוֹא
 אֲנִכִי אֲתַנְּךָ אֲשֶׁר-רָכַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדֶךָ עַד-הַיּוֹם
 הַזֶּה הֲהִסְכַּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא:
וַיַּגֵּל יְהוָה אֶת-עֵינָיו בְּלָעָם וַיֵּרָא אֶת-מִלְּאָף יְהוָה
נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
לְאִפָּיו: ³² וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְּאָף יְהוָה עַל-מַה הִכִּיתָ אֶת-
 אֲתַנְּךָ זֶה שְׁלוֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה אֲנִכִי יִצְאָתִי לְשֹׁטֵן
 כִּי-יִרֶט הַדֶּרֶךְ לְנֹגְדָי: ³³ וַתֵּרָאֵנִי הָאֵתוֹן וַתֵּט לְפָנָי זֶה
 שְׁלֹשׁ רְגָלִים אוֹלֵי נִטְתָה מִפְּנֵי כִי עָתָה גַם-אֲתַכֶּה
 הַרְגַתִּי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי: ³⁴ וַיֹּאמֶר בְּלָעָם אֶל-מִלְּאָף
 יְהוָה חֲטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נֹצֵב לְקַרְאָתִי
 בְּדֶרֶךְ וְעָתָה אִם-רַע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִּי: ³⁵ וַיֹּאמֶר
 מִלְּאָף יְהוָה אֶל-בְּלָעָם לְךָ עִם-הָאֲנָשִׁים וְאָפַס אֶת-
 הַדָּבָר אֲשֶׁר-אָדָּבַר אֵלֶיךָ אֲתוֹ תִדְבָּר וַיִּלְךָ בְּלָעָם
 עִם-שְׂרֵי בְּלָק: ³⁶ וַיִּשְׁמַע בְּלָק כִּי בָא בְּלָעָם וַיֵּצֵא
 לְקַרְאָתוֹ אֶל-עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-גְּבוּל אַרְנֹן אֲשֶׁר
 בְּקִצֵּה הַגְּבוּל: ³⁷ וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל-בְּלָעָם הֲלֹא שְׁלַח
 שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לְקַרְאֵ לְךָ לְמַה לֹּא-הִלַּכְתָּ אֵלָי
 הָאֲמַנְם לֹא אוֹכַל כְּבֹדְךָ: ³⁸ וַיֹּאמֶר בְּלָעָם אֶל-בְּלָק

כו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם
 ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה:
 ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם
 שרי מואב ויזר אף אלהים כי הוכך הוא ויתיצב
 מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו
 ושני נעריו עמו: ²³ ותרא האתון את מלאך יהוה
 נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן-
 הדרך ותלך בשדה ויף בלעם את האתון להטתה
 הדרך: ²⁴ ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
 גדר מזה וגדר מזה: ²⁵ ותרא האתון את מלאך יהוה
 ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגלי בלעם אל
 הקיר ויסף להכתתה ויוסף מלאך יהוה עבור
 ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין
 ושמאלו ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ
 תחת בלעם ויחראף בלעם ויף את האתון במקלה:
ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה-
עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים ויאמר
בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי
כי עתה הרגתיך ותאמר האתון אל בלעם הלא
אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום
הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא
ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ויקדו וישתחוו
לאפיו: ³² ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את-
 אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
 כי ירט הדרך לנגדי: ³³ ותראני האתון ותט לפני זה
 שלש רגלים אוכלי גטתה מפני כי עתה גם אתכה
 הרגתי ואותה החייתי: ³⁴ ויאמר בלעם אל מלאך
 יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי
 בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי ויאמר
 מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את
 הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם
 עם שרי בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
 לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר
 בקצה הגבול: ³⁷ ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח
 שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי
 האמנם לא אוכל כבודך: ³⁸ ויאמר בלעם אל בלק

הִנֵּה בָאתִי אֵלֶיךָ עֲתָה הִיכַל אוֹכַל דְּבַר מְאוּמָה
הַדְּבַר אֲשֶׁר יְשִׁים אֱלֹהִים בְּפִי אֶתְּו אֲדַבֵּר

הִנֵּה־בָאתִי אֵלֶיךָ עֲתָה הִיכַל אוֹכַל דְּבַר מְאוּמָה
הַדְּבַר אֲשֶׁר יְשִׁים אֱלֹהִים בְּפִי אֶתְּו אֲדַבֵּר: